

for den værste af alle Fjender. Det ærede Medlem for Horsens sagde, at han ikke kunde forstaa, hvor jeg kunde sige noget saadant, som at Protektionisme lavede man for at skaffe sig Indtægter, for Protektionismens Formaal var jo netop at beskytte det indenlandske Arbejde, saa at der blev liden Indførsel, og derved vilde der jo ikke kunne komme store Indtægter. Nej, men den historiske Udvikling er den, at Statsmændene, der ville have store Indtægter, alliere sig med Fabrikantene og med de store Landbrugere, hvor disse ere Protektionister, og ved at tilbyde dem Told paa deres Varer lokke dem med til Told paa alle mulige Ting baade Forbrugsartikler og Raamateriale. Det er Protektionismens Vej gennem hele Evropa, og derfor har det ærede Medlem ganske Uret, naar han vil hævde det modsatte. Det at skaffe forøgede Indtægter er utvivlsomt for Statsmændene helt igennem det inderste Motiv til at indføre Protektionismen, og det er et Motiv, der bliver drivende og haardt den Dag, da man først har sat sit Land i en daarlig økonomisk Stilling.

Jeg har nævnt 2 Mill. Kr. som den Nedsættelse, jeg har villet være med til at foreslaa. Jeg maa imidlertid meddele, at vi ikke blive staaende derved. Jeg har en Meddelelse at gøre det høje Ting. Dagen efter at jeg havde forelagt Forslaget her, læste jeg i to Blade her i Byen, der altid unde mig det godt, at jeg havde begaaet en stor Snedighed ved at beregne Indtægterne og Nedsættelserne efter et Gennemsnit af Aarene 1902—04, for, sagde de, hvis jeg havde benyttet 1905, hvad jeg saa udmærket godt kunde have gjort, skulde det nok have vist sig, at Nedsættelserne slet ikke vare blevne saa store, eller rettere, at Forhøjelserne vare blevne større end de vedkommende Nedsættelser, saa at jeg ikke kunde byde saa store Nedsættelser, som jeg her bød. De sagde om mig, at jeg havde baaret mig snedigt ad. Jeg vil sige om disse to Blade, at de bare sig ikke meget snedigt ad, thi ved at tænke sig om maatte de jo kunne sige sig selv, at naar man fuldstændig kvitterer Tolden paa saadanne Masseartikler som Petroleum og Kul, der er i en saa enorm Stigning, saa kvitterer man ikke alene en øjeblikkelig Indtægt, men tillige en stadig fortsat Stigning, der kommer. Og jeg skal give de ærede Medlemmer en lille Meddelelse, der vistnok vil illustrere dette ganske tydeligt. Jeg har, siden jeg forelagde Forslaget, ladet foretage en nøjagtig Op-

tælling i Henhold til Toldindtægterne fra 1905. Det kunde ikke gøres før, thi vi havde jo først Oplysningerne fra Statistisk Bureau, efter at Forelæggelsen var sket. Det viste sig da, at med de foreslaaede Nedsættelser blev der nu et Tab ikke af 2 Mill., men af 2³/₄ Mill. Det vil altsaa sige, at naar vi se paa Gennemsnittet for Aarene fra 1902 til 1904 og tage det mellemliggende Aar 1903 som Gennemsnit for disse Aar og dernæst tage 1905, er paa de to Aar 1903 og 1905 Tabet steget ³/₄ Mill. Kr. Dette siger os endvidere, at hvis vi blot se 10 Aar ud i Fremtiden, og hvis det bliver ved at gaa paa den Maade, som det vil gaa, hvis de Herrer, der ere til Sinds at slaa Toldreformen ihjel, faa Magt, som de have Agt, saa betaler Befolkningen til den Tid 7 Mill. Kr. mere i Skat, end den vilde, hvis vi vedtage dette Forslag. Og de, der komme til at betale de 7 Mill. Kr., det er vel at mærke dem, der betale det væsentlige af de indirekte Afgifter, nemlig Smaafolk her i Landet. Jeg nævner det for at vise, at naar vi fra Regeringens Side byde denne Nedgang ikke blot paa 2 Mill. som gennemsnitlig for Aarene 1902—1904, men byde den Nedgang, der ligger i, at en stor Masse Artikler gaa ud, saa er det et Tilbud til Befolkningen, som ikke er værd at foragte, et Tilbud, der betyder noget virkeligt og føleligt for Befolkningen.

Men naar vi nu ikke kunne opgive mere end 2 Mill. Kr. — jeg regner med 2 Mill. Kr. endnu, fordi jeg stadig regner med Gennemsnittet for Aarene 1902—04 —, saa maa der jo skaffes flere Penge for den øvrige Nedgang. Det har staaet klart for mig, at naar der skulde skaffes flere Penge til en Toldreform, vilde jeg ikke derfor have en Brændevinsskat. Jeg har ganske vist ogsaa læst i de samme to Blade, der altid ere saa elskværdige imod mig, at det var sikkert, at jeg vilde forelægge en Toldlov med en Brændevinsskat. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har i „Social-Demokraten“ proklameret det med umaadelige Overskrifter: Et Brændevinsforlig, og „Politiken“ har skrevet det samme. (*Borgbjerg*: I „Social-Demokraten“ stod der et Spørgsmaalstegn ved!). Jeg tror ikke, der var noget Spørgsmaalstegn, men det vilde være forsigtigt, om det ærede Medlem i hvert Fald satte et Spørgsmaalstegn ved, naar han kastede den Slags Beskyldninger ud i Fremtiden. Det vilde mildne dem lidt. (*Borgbjerg*: Brændevinsforliget kan jo komme endnu!). Ja, maaske, hvis det ærede